

جمعیۃ الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفی

مَشْرُوعُ تَعَلُّمِ الْإِسْلَامِ – السیرة النبویة

الدرس الثامن

الاسراء والمعراج

اتم درس

د اسراء او معراج واقعه

د طائف نه رسول الله ﷺ ډير د غم په حالت كښې راواپس شوى وو، ددى نه مخكښې ابو طالب وفات شو، ورپسې خديجه رضی الله عنها وفات شوى وه، او مشركانو ظلمونه هم دحد نه ډير شوى وو، نبی کریم ﷺ لره غمونو د هر طرفه راكړې كړې وو، داسې حالت كښې د الله تعالى د طرفه د اطمینان او سكینه اسباب راغلل، يوه شپه نبی کریم ﷺ آرام كولو چې جبریل علیه السلام د براق سره راغلو، براق د آس پشان حیوان وو، د بجلی پشان تیز رفتار وو، نبی کریم ﷺ پدی سورلئ باندی کیناستولئ شو او فلسطین ته بیت المقدس ته بوتلی شو، د هلته نه نبی کریم ﷺ آسمانونو ته سفر وکړو چې پدی سفر کښې نبی کریم ﷺ د الله تعالى د قدرت ډیری نخی نخانی ولیدلي، پدی سفر کښې پنځه مونځونه فرض شو، او په دی شپه واپس مکه ته راغلو، او د نبی کریم ﷺ زړه مطمئن او مضبوط شوى وو، ددى په باره كښې الله تعالى فرمائی: [سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ] {الاسراء:1} ترجمه: پاکی ده الله تعالى لره (د هر قسم شرک او د عیبونو نه) هغه ذات دی چې بوتلو بنده خپل په ټکره د شپه کښې د مسجد حرام نه تر مسجد اقصی پوري، هغه چې برکات اچولی دی مونږ چاپیره د هغې نه، دپاره ددی چې اوښایو مونږ ته ده د نښو د قدرت او د توحید زمونږ نه، یقینا الله تعالى هر څه آوری او هر څه وینی، بله ورځ نبی کریم ﷺ خانه کعبه سره کیناستو او خلقو ته ئې د تبری شوی شی حالات بیانول کافرانو د نبی کریم ﷺ د خبری تکذیب وکړو، خنداگانئ ئې کولی، یو تن ووئیل چې ته بیت المقدس ته تللی ئې نو مونږ ته د هغې شکل بیان کړه، مقصد ئې د نبی کریم ﷺ دروغجن ثابتول وو، الله تعالى بیت المقدس د نبی کریم ﷺ د سترگو مخکښې را اوجت کړو، د مشرکانو د ټولو تپوسونو جواب ئې ورکړو، مشرکانو پدی خبره یقین ونکړو، د بل دلیل مطالبه ئې وکړه دویم دلیل نبی کریم ﷺ ورته وویل چې لاره کښې یوه قافله مکه مکرمی ته راتلله، نبی کریم ﷺ د هغې ټول احوال بیان کړل چې خومره اوښان دی، څو ورځو کښې به راورسی، لیکن ددی هر څه باوجود کفار په خپل ضد باندی کلک وو، په بله ورځ جبرئیل علیه السلام راغلي او نبی کریم ﷺ ته ئې د مونځونو طریقه او وختونه وښودل، اول صرف سهار دوه رکعاته او د ماسخوتن دوه رکعاته مونځ فرض وو، پدی موقعه نبی کریم ﷺ خپل دعوت صرف د بهر نه راتلونکي خلقو دپاره خاص کړی وو چې مکه والا د اسلام په خلاف قسم خورلی وو، د بهر نه راتلونکي ته به ئې د پناه اخستلو په باره کښې هم خبره کوله چې ما له په خپل ملک کي پناه را کړئ، او اسلام به ئې د هغوی مخکښې پیش کولو، او وضاحت به ئې ورته کولو، بل طرفه به ابولهب د نبی کریم ﷺ شاته روان وو، او خلق به ئې د نبی کریم ﷺ د دعوت نه منع کول، یو ځل څه کسان د مدینې (یثرب) نه حج له راغل وو، نبی کریم ﷺ ورته دعوت ورکړو، هغوی د نبی کریم ﷺ خبری ته څه غوږ کینېدو، او په نبی کریم ﷺ باندی ایمان راوړلو کښې متفق شو، او ایمان ئې قبول کړو، مدینې والو د یهودو نه اوریدل وو چې آخړه زمانه کښې به یو نبی راځی کله چې نبی کریم ﷺ دوی ته دعوت ورکړو نو دوي ووئیل چې دا هغه آخړی نبی کریم دی، هسی نه چې یهود رانه مخکښې شی، دا شپږ کسان وو، بل کال باندي د مدینې نه دولس (۱۲) کسان راغلل، نبی کریم ﷺ ورسره مصعب بن عمیر رضی الله عنه ولیرلو چې مدینې والو ته قرآن وښائی، او د دین احکام ورته وښائی د الله تعالى په مدد سره مصعب رضی الله عنه مدینې والو باندي ښه محنت وکړو، یو کال پس مکه مکرمی ته واپس راغلو سره د مدینې والو نه دوه اوویا (۷۲) سړی او ښځې راغلل، دا خلق د نبی کریم ﷺ سره میلاو شول، دوی د نبی کریم ﷺ سره ددین په نصرت باندي بیعت وکړو، او ددی نه پس مدینې ته واپس شول.